

Dağlar Misaliydin

– B.KANDEFEROĞLU · 14 Eylül 2011

Sessizce veda ettin Ankara'ya
Gittin Trabzon'a,hayatı okumaya
Anlamadı diye seni dünya...

Dağlar misaliydin,denize yürüdün
Sevenlerini Karadeniz'in karasına bürüdün...

Yurda ait kaldığın odanda
Elveda mektubu bulunmuş,dolabında
Kimbilir nelere veda ettin...
Anne,baba sizleri seviyorum dedin

Dağlar misaliydin,denize yürüdün
Sevenlerini Karadeniz'in karasına bürüdün...

Azrail miydi? sana göz kırparak,
Haydi,korkma gel diyen...
Ayaklarını kumsaldan söküp götüren

Dağlar misaliydin,denize yürüdün
Sevenlerini Karadeniz'in karasına bürüdün...

Nazlı yar bıraktın ardında,
Yaşlı gözleri,gençliğinin baharında
Şimdi ailen çok zor durumda...

Dağlar misaliydin,denize yürüdün
Sevenlerini Karadeniz'in karasına bürüdün...

Neydi seni cezbeden,bilinmez
Eyvah,gittigin yerden gelinmez
Gencecik çınardın asice,devrilmez

Dağlar misaliydin,denize yürüdün
Sevenlerini Karadeniz'in karasına bürüdün...

Not :

Bu şiir Ankaradan,Trabzon KTÜ'ni kazanıp giden bir öğrencinin; ailesi ve akrabaları ile paylaşmadığı özel hayatına ait bir sırrının vermiş olduğu bunalım ile kendisini karadenizin koynuna atması üzerine,tarafımdan yazılmıştır... Bu Olay Gerçek Hayatta Bu Şekilde yaşanmıştır. Yorumunuz İçin Tşklr.